

**Prof. dr hab. Konstanty Adam Wojtaszczyk**  
**Instytut Europeistyki**  
**Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych**  
**Uniwersytet Warszawski**

### Recenzja

pracy doktorskiej mgra Krzysztofa Chmielarza na temat  
„Asekuracja prawa do prywatności w kontekście polityki bezpieczeństwa w Polsce po 1990  
roku”

Promotor: prof. dr hab. inż. Andrzej Kozera

Przedmiotowa praca jest interesująca ze względu na kilka przyczyn:

- porządkuje problem bezpieczeństwa w kontekście zależności między działaniami inwigilacyjnymi a prawem do prywatności;
- połączono trzy wymiary analizy przedmiotu badań: teoretyczny, normatywny i funkcjonalny. Spełniają one wymogi politologicznego podejścia do przedmiotu badań;
- w pracy poddano analizie kwestie znajdujące się na pograniczu nauk o polityce /kwestie ustrojowe/, prawa /kwestie praw i wolności/, nauk o bezpieczeństwie i obronności /polityka bezpieczeństwa/
- uwzględniono prawo do prywatności i jego kontekst ustrojowo-prawny

Tej ogólnie pozytywnej ocenie pracy towarzyszą uwagi natury proceduralnej i merytorycznej.

#### I. Kwestie strukturalne pracy

- bardzo swobodne potraktowanie wielkości poszczególnych rozdziałów. Trudno zaakceptować taki rozdział stron: rozdz. I – 89 stron; rozdz. II – 101 stron; rozdz. V – 94 strony, gdy tymczasem rozdz. III – 7 stron, a rozdz. IV – 6 stron, gdy tymczasem postulowanym rozwiązaniem dopuszczalne są tylko niewielkie różnice między objętością poszczególnych rozdziałów

- jakie jest uzasadnienie, aby zadania, cele i metody badań były w rozdz. III a nie I
- wyróżnienie podpunktu 4.2.1, w punkcie 4.2 jako jedyne, gdy tymczasem powinny być zgodnie z ogólnymi regułami co najmniej dwa podpunkty
- brak przy aktach prawa amerykańskiego, prawa angielskiego, francuskiego, niemieckiego, oznaczeń miejsca publikacji poszczególnych aktów prawnych;

## II. Kwestie merytoryczne

- brak wyróżnienia w pkt. 4.2 innych form bezpieczeństwa;
- w pkt 5.1 nie zagrożenie, a zagrożenia
- w kontekście tytułu pracy należałoby wyróżnić sfery bezpieczeństwa osoby fizycznej i grup społecznych, a w każdym razie szersze ich potraktowanie
- nie wypowiedziano się w rozdziale III o reprezentatywności podejmowanych badań i efektywności stosowanych metod oraz technik badawczych
- autor we wstępie już stwierdza, że tematem rozprawy jest asekuracja prawa do prywatności w kontekście polityki bezpieczeństwa w Polsce po 1990, ale de facto nie definiuje tego pojęcia, czego można by się spodziewać w rozdziale I pkt. IV
- zbyt powierzchownie /płytkie/ jest opisany we wstępie politologiczny wymiar tematu (cytat: z punktu widzenia politologa, szczególnie interesująca jest charakterystyka współczesnych problemów w wymiarze krajowym, a dotycząca działań organów państwa w stosunku do społeczeństwa)
- przy charakterystyce rozdziałów nie uwzględniono pytań badawczych, które mogłyby przynieść odpowiedzi prowadzące do potwierdzenia lub zaprzeczenia przyjętej tezy
- autor odnosząc się do głównej tezy rozprawy, że wprowadzone zmiany legislacyjne rozszerzające uprawnienia organów państwowych w dziedzinie kontroli operacyjnej i kontroli danych telekomunikacyjnych

powoduje zbytnią ingerencję w prywatność jednostki itd., ale nie przytacza w zakończeniu zbyt wielu uporządkowanych argumentów, które byłyby wynikiem stosowanej w pracy analizy

- nie wyjaśniono we wstępie dlaczego przyjęte ramy czasowe 2002-2016?

Powyższe uwagi nie podważają w sposób zasadniczy pozytywnych aspektów pracy do których należą w szczególności:

- poprawnie dobrany temat, aktualny i znaczący w praktyce i dyskusjach naukowców i ekspertów, a także obrońców praw człowieka
- analityczny charakter pracy, występujące opisy w większości przypadków wypełniają tylko rolę pomocniczą
- bardzo szczegółowa obudowa aktami prawnymi, co może stanowić dla kolejnych badaczy znaczącą pomoc informacyjną i punkt odniesienia dla analiz naukowych
- bogata bibliografia, obejmująca zarówno akty prawne, jak i monografie oraz artykuły. Można mieć jedynie zastrzeżenia co do zamieszczania niektórych pozycji bibliograficznych o drugorzędnym znaczeniu dla realizowanego tematu
- liczne wykresy zawarte w pracy, bardzo często oryginalne i wykorzystane przez Doktoranta, świadczą o posiadanych umiejętnościach syntetycznego ujmowania problemów.

W związku z powyższym oceniam pracę pozytywnie i opowiadam się za dopuszczeniem Doktoranta do dalszych etapów postępowania w procedurze ubiegania się o stopień doktora.